

bevist om, at de, som efter Forholdet føle sig forurettede, ville klage og saaledes give Anledning til Undersøgelse og Feilenes Berigtigelse.

Med vort System ville Omkostningerne ved Skattens Paaligning indskrænkes særdeles meget og overhovedet blive saa billige som muligt. Dette er en Følge af, at Skattecommissionernes Virksomhed kan indskrænkes til at kontrollere, om Skatteansættelsen i det Hele taget er foretagen efter Lovens Regler og høj nok af saadanne Formuesdele og Indtægter, hvis Størrelse det er let at bedømme, samt til at undersøge og paafjende Klager, der maatte indkomme fra de enkelte Skatteydere, som føle sig forurettede.

Det er i og for sig billigt, at der tages Hensyn til Leiligheden, det vil sige Bedkommendes økonomiske Stilling paa Grund af Omstændigheder, der ligge udenfor hans Formues og Indtægts Størrelse, og dette erkjendes ogsaa af Folkebevidstheden. Men ligesom det er umuligt at give faste Regler for alle Omstændigheder, som i saa Henseende kunne være ligeberettigede, saaledes kan kun den skatteansættende Myndighed, der meget nøje kjender alle private Forhold, være istand til at behandle de Paagjældende nogenlunde ligeligt og retfærdigt. Det er derfor nødvendigt at give de kommunale Myndigheder Ret til at skjønne om Leiligheden, hvis man overhovedet vil have Leiligheden taget med. Naar Forhøielse af den regelbundne Skat kun kan skee indenfor en moderat Grændse, vil Faren for, at Enkelte forrettes ved for høj Ansættelse, blive yderst ringe, og naar Nedsættelse af den regelbundne Skat kun kan foretages indenfor lignende Grændser, der deels gjælde den Enkelte, deels værne imod, at et for stort

Antal Skatteydere gives Nedsættelse, vil Faren for, at Bemyndigelsen benyttes til Skade for Statskassen, ligeledes være forsvindende.

At Landet i høj Grad trænger til en bedre og bestemtere Ordning af det kommunale Betsatningsvæsen, erkjendes vistnok af de Fleste, og den Omstændighed, at vort Forslag vil medføre en saadan Ordning hurtigst mulige Gjennemførelse, kan ogsaa tale for at gaae den af os antydede Bet; men da det maa indrømmes, at Communalbetsatningens Omordning kan iværksættes som en særlig Sag og saaledes ikke staaer i nødvendig Forbindelse med Spørgsmaalet om Statsbetsatningen, skulle vi ikke gribe Leiligheden til yderligere at udtale os herover. Vi trøe dog at binde henlede Opmærksomheden paa, at Landcommunalloven af 6te Juli 1867 i sit § 18 forudsætter, at en Lov om den kommunale Betsatning ikke vil lade vente længe paa sig, og at der i nærværende Samling er indkommet Andragende til Rigsdagen fra omtrent 350 Sogneraad om dette Forholds Ordning.

I Henhold til Foranstaaende tillader Mindretallet sig at foreslaae, at Folkethinget vedtager følgende motiverede Dagsorden:

I det Folkethinget opfordrer Regeringen til at udarbejde og i næste Rigsdagsamling at forelægge et Forslag til Lov om Regler for Betskatning efter Formue, Indtægt og Leilighed, som skulle anvendes til Paaligning saavel af Skat til Staten som af Afgift til Kommunen, beslutter Thinget at gaae over til den næste Sag paa Dagsordenen.

M. Christensen, Clausager,

S. Jørgensen, Kjær.

Fenger, Gad, S. A. Hansen,

Ordfører, Formand.

P. Nielsen, Masmussen.